

Η μητέρα
Γεώργιος Βιζυηνός

Πώς να πειράξω τη μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;

Πώς ν' αρνηθώ ή ν' αναβάλω
ό,τι ορίζει κι απαιτεί
αφού στη γη δεν έχω άλλο
κανένα φίλο σαν αυτή;

Αυτή στα στήθη τα γλυκά της
με έχει βρέφος απαλό
μα κάθιζε στα γόνατα της
και μ' έμαθε να μιλώ.

Αυτή με τρέφει και με ντύνει
όλο το χρόνο που γυρνά
και δίπλα στη μικρή μου κλίνη
σαν αρρωστήσω ξαγρυπνά.

Αυτή σαν πέσω και χτυπήσω
φιλά να γιάνει την πληγή.
Αυτή τι πρέπει να αφήσω
και τι να κάμω μ' οδηγεί.

Πώς το λοιπόν τέτοια μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;

**Αγγελίνα
Θεοδώρα**

«Μανούλα»

*Ποιός την κούνια μας κουνάει,
όταν είμαστε μικράκια;
Ποιός χαμογελά στο πλάι
και γλυκά μας λέει λογάκια
και τον ύπνο προσκαλεί;*

*Τα μαλλιά μας ποιός χτενίζει;
Ποιός μας καμαρώνει, αλήθεια;
Ποιός παιχνίδια μας χαρίζει;
Ποιός μας λέει τα παραμύθια
στη φωτίτσα μας σιμά;
Η γλυκιά μας η μαμά!!*

*Κι όταν κάποτε ένα στόμα
κάτι με θυμό μας λέει,
και όταν παρακούμε ακόμα,
ποιός πονεί και σιγοκλαίει
κι έχει πίκρα στην καρδιά;
Πάντα η μάνα μας ,παιδιά!*

*Θάνος Ταγκαλάκης
Ερμής Σοκιανίδης*

«Μάνα» κράζει το παιδάκι,
«Μάνα» ο νιος και «Μάνα» ο γέρος,
«Μάνα» ακούς σε κάθε μέρος,
α! τι όνομα γλυκό.

Τη χαρά σου και τη λύπη,
με τη μάνα τη μοιράζεις,
ποθητά την αγκαλιάζεις,
δεν της κρύβεις μυστικό.
Εις τον κόσμον άλλο πλάσμα,
δεν θα βρεις να σε μαντεύει,
σαν τη μάνα που λατρεύει

*Ιωσήφ Συλλιγνάκης
Θοδωρής Σταθόπουλος*

«Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ»
Άγγελος Βλάχος

Ένα παιδί, μοναχοπαίδι, αγόρι,
αγάπησε μιας μάγισσας την κόρη.

-Δεν αγαπώ εγώ, του λέει, παιδιά,
μ' αν θέλεις να σου δώσω το φιλί μου,
της μάνας σου να φέρεις την καρδιά
να ρίξω να τη φάει το σκυλί μου.

Τρέχει ο νιος, την μάνα του σκοτώνει
και την τραβάει και ξεριζώνει.
Και τρέχει να την πάει, μα σκοντάφτει
και πέφτει ο νιος κατάχαμα με δαύτη.

Κυλάει ο νιος και η καρδιά κυλάει
και την ακούει να κλαίει και να μιλάει.
Μιλάει η μάνα στο παιδί και λέει:
– Εχτύπησες, αγόρι μου; και κλαίει!

Δέσποινα – Ολυμπία

Η μαμά η γλυκιά
που μ' αγαπά μ' όλη
της την καρδιά
Είναι πάντα στο πλευρό μου
Φύλακας και άγγελος μου

Πόσο θα 'θελα να τη φιλήσω
Στην αγκαλιά μου να τη σφίξω
Να της δώσω δύο φιλιά
Με αγάπη και χαρά

Κωνσταντίνος Τράπαλης

“Σ’ ευχαριστώ,
Μαμά”

Μάνα! Δε βρίσκεται
λέξη καμία
να 'χει στον ήχο της
τόση αρμονία,
σαν ποιος να σ' άκουσε
με στήθος κύο,
όνομα θείο;

Παιδί από σπάργανα
ζωσμένο ακόμα,
με χάρη ανοίγοντας
γλυκά το στόμα,
γυρνάει στον άγγελο
που τ' αγκαλιάζει
και η μάνα κράζει.

Παύλος Μπόγδανος
Χρήστος Μεντζελόπουλος

Είπαν του ήλιου «γιορτάζει η μάνα»
κι εκείνος βάλθηκε με φως τη γη να ντύνει.

Είπαν της θάλασσας «γιορτάζει η μάνα»
κι αμέσως έγινε η φουρτούνα γαλήνη.

Το έμαθαν τα πουλιά «γιορτάζει η μάνα»
και το τραγούδι τους ξεχείλισε πλημμύρα.

Το άκουσε η βροχή, αλλά δεν έκλαψε
δάκρυ δεν κάνει να κυλήσει αυτή τη μέρα.

Το άκουσε ο ουρανός κι άνοιξε διάπλατα
πείτε ευχές, μύριες ευχές για τη μητέρα.

Χριστόφορος Τσολάνας

Μανούλα(παιδικό)

Έχω μια γλυκιά μανούλα
που πολύ με αγαπά

Νύχτα μέρα με φροντίζει
και για με καρδιοχτυπά

Σαν γλιστρήσω και χτυπήσω
θε να τρέξω στο λεπτό

Στην αγκάλη της να πέσω
με λαχτάρα με καημό.

Μ' ένα της γλυκό φιλάκι
κάθε πόνος πάει μακριά

Κι είν' η πιο ζεστή φωλίτσα
η γλυκιά της αγκαλιά.

Λάμπρος Τσούμαρης